

Vertimas
Oficialios originalo kalbos:
anglų, prancūzų, ispanų, rusų

VIENOS KONVENCIIJA

dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą

Viena, 1963 m. balandžio 29–gegužės 19 d.

SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRIPAŽINUSIOS, kad pageidautina nustatyti kai kurias minimalias finansinės apsaugos normas, kurios garantuotų žalos, padarytos naudojant branduolinę energiją tam tikrais taikiais tikslais, apmokėjimą;

LAIKYDAMOS, kad Konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą padės plėtoti draugiškus santykius tarp tautų, neatsižvelgiant į jų skirtingas konstitucines bei socialines sistemas,

NUTARĖ dėl to parengti konvenciją ir kartu susitarė:

I straipsnis

1. Šioje Konvencijoje:

a) „Asmuo“ reiškia bet kurį fizinį asmenį, draugiją, bet kurią privačią arba valstybinę instituciją, nesvarbu, ar tai jis juridinis asmuo, ar ne, bet kurią tarptautinę organizaciją, esančią juridiniu asmeniu, pagal atsakingos už įrengimus valstybės įstatymus, ir bet kurią valstybę arba bet kokią į ją įeinantį valstybinį junginį;

b) „Susitariančios šalies pilietis“ reiškia Susitariančią šalį arba bet kurį į ją įeinantį valstybinį junginį, draugiją, bet kurią privačią arba valstybinę instituciją, įsteigtą Susitariančios šalies teritorijoje, nesvarbu, ar tai jis yra juridinis asmuo ar ne;

c) „Operatorius“ branduolinio įrenginio atžvilgiu reiškia asmenį, valstybės paskirtą to įrenginio operatoriumi ar pripažintą atsakingu už jį;

d) „Atsakinga už įrenginį valstybė“ branduolinio įrenginio atžvilgiu reiškia Susitariančią šalį, kurios teritorijoje yra šis įrenginys arba, jeigu ji nėra bet kurios valstybės teritorijos ribose, Susitariančią šalį, kuri eksploatuoja arba kurios leidimu eksploatuojamas šis įrenginys;

e) Kompetentingo teismo įstatymas“ reiškia įstatymą teismo, turinčio jurisdikciją pagal šią Konvenciją, įskaitant bet kokius tokio įstatymo teiginius, susijusius su įstatymų kolizija;

f) „Branduolinis kuras“ reiškia bet kokią medžiagą, galinčią gaminti energiją savaiminio grandininio proceso branduolinio dalijimosi būdu;

g) „Radioaktyvūs produktai ir atliekos“ reiškia bet kokią radioaktyvią medžiagą pagamintą branduolinio kuro gamybos ar naudojimo procese, arba bet kokią medžiagą, pagamintą branduolinio kuro gamybos ar naudojimo procese, arba bet kokią medžiagą, tapusią radioaktyvia nuo spinduliavimo poveikio gaminant ar naudojant branduolinį kurą, tačiau čia neįskaitomi radioizotopai, pasiekę pagaminimo stadiją ir tokiu būdu tapę galimais naudoti bet kokiems mokslo, medicinos, žemės ūkio, komercijos ar pramonės tikslams;

h) „Branduolinė medžiaga“ reiškia -

i) branduolinį kurą, išskyrus gamtinį uraną ir neprisodrintą uraną, kuris gali gaminti energiją savaiminio grandininio proceso branduolinio dalijimosi būdu ne branduoliniame reaktoriuje savarankiškai arba jungdamasis su kokia nors kita medžiaga; ir

ii) radioaktyvius produktus arba atliekas;

i) „Branduolinis reaktorius“ reiškia bet kokią įrenginį, su branduoliniu kuru, išdėstytą tokiu būdu, kad jame gali įvykti savaiminis grandininis branduolinio dalijimosi procesas be papildomo neutronų šaltinio;

j) „Branduolinis įrenginys“ reiškia -

i) bet kokią branduolinį reaktorių, išskyrus reaktorių, kuris įrengtas jūrų ar oro transporto priemonėje naudoti kaip energijos šaltinį, kad ši transporto priemonė judėtų, arba bet kuriam kitam tikslui;

ii) bet kokią gamyklą, naudojančią branduolinį kurą branduolinei medžiagai gaminti, arba bet kokią gamyklą, apdorojančią branduolinę medžiagą, įskaitant bet kurią gamyklą, perdirbančią apšvitintą branduolinį kurą; ir

iii) bet, kokią vietą, kur saugoma (laikoma) branduolinė medžiaga, išskyrus laikymą, susijusį su tokios medžiagos pervežimu,

su sąlyga, kad atsakanti už įrenginį valstybė gali nustatyti, kad keletas vieno operatoriaus branduolinių įrenginių, kurie yra išdėstyti vienoje vietoje, laikomi vienu branduoliniu įrenginiu;

k) Branduolinė žala“ reiškia -

i) mirtį, bet kokią kūno sužalojimą arba bet kokią turto praradimą, arba bet kokią žalą turtui, kuri atsiranda arba yra radioaktyvių savybių rezultatas, arba radioaktyvių savybių kombinacijų su toksinėmis, sprogiomis arba kitomis pavojingomis branduolinio kuro savybėmis pasekmė, arba radioaktyvių produktų ar atliekų branduoliniame įrenginyje, arba branduolinės medžiagos, pateiktos iš branduolinio įrenginio, pagaminto jame arba nukreipto į branduolinį įrenginį pasekmė;

ii) bet kokią kitą praradimą arba žalą, kurie atsiranda tokiu būdu arba yra to rezultatas, jeigu tai numatyta kompetentingo teismo įstatymo, ir

iii) jeigu tai numatyta atsakingos už įrenginį valstybės įstatymuose, mirtis, bet koks kūno sužalojimas arba bet koks turto praradimas arba bet kokia žala turtui, kurie atsiranda arba yra rezultatas kito jonizuojančio spinduliavimo, skleidžiamo bet kokio kito spinduliavimo šaltinio branduolinio įrenginio viduje;

l) „Branduolinis incidentas“ reiškia bet kokią įvykį arba tos pačios kilmės įvykių seriją, kurie sukelia branduolinę žalą.

2. Atsakinga už įrenginį valstybė gali, jeigu yra nedidelis rizikos laipsnis, išbraukti bet kokius nedidelius branduolinės medžiagos kiekius iš šios Konvencijos taikymo sferos su sąlyga, jei:

a) maksimalias tokių kiekių išbraukimo normas yra nustačiusi Tarptautinės atominės agentūros Valdytojų taryba;

b) kiekvienas išbraukimas, kurį padaro atsakinga už įrenginį valstybė, neviršija šių nustatytų normų.

Tokias maksimalias normas Valdytojų taryba periodiškai peržiūri.

II straipsnis

1. Branduolinio įrenginio operatorius yra atsakingas už branduolinę žalą, jeigu įrodyta, kad žalą padarė branduolinis incidentas -

a) jo branduoliniame įrenginyje arba

b) susijęs su branduoline medžiaga, patekusia iš tokio įrenginio arba pagaminta jo branduoliniame įrenginyje, ir jei incidentas įvyko:

i) iki tol, kol kito branduolinio įrenginio operatorius neprisiėmė atsakomybės dėl branduolinių incidentų, susijusių su šia branduoline medžiaga pagal aiškiai išdėstytas raštiško kontrakto sąlygas;

ii) nesant tokių aiškiai išdėstytų sąlygų, – iki tol, kol ši branduolinė medžiaga patenka kito branduolinio įrenginio operatoriaus žinion;

iii) jeigu ši branduolinė medžiaga skirta naudoti branduoliniame reaktoriuje, kuris įrengtas transporto priemonėje kaip tos priemonės judėjimo energijos šaltinis arba kitokiems tikslams, – iki

tol, kol branduolinė medžiaga pateks asmeniui, įgaliotam nustatytu būdu eksploatuoti tokį reaktorių; bet

iv) jeigu tokia branduolinė medžiaga buvo skirta kokiam nors asmeniui teritorijoje valstybės, kuri nėra Konvencijos dalyvė, – iki jos iškrovimo iš transporto priemonės, kuria ji buvo atgabenta į teritoriją tos valstybės, kuri nėra šios Konvencijos dalyvė;

c) susijęs su branduoline medžiaga, skirta jo branduoliniam įrenginiui, ir įvyko -

i) po to, kai jis perėmė atsakomybę iš kito branduolinio įrenginio operatoriaus pagal aiškiai išdėstytas raštiško kontrakto sąlygas dėl branduolinių incidentų, susijusių su šia branduoline medžiaga;

ii) nesant tokių aiškiai išdėstytų sąlygų, – po to, kai branduolinė medžiaga pateko jo žinion;

iii) po to, kai ši branduolinė medžiaga pateko jo žinion iš asmens, kuris eksploatuoja branduolinį reaktorių, įrengtą transporto priemonėje kaip energijos šaltinį, kad ji judėtų arba kitokiais tikslais; bet

iv) jeigu ši branduolinė medžiaga pagal raštišką sutikimą to operatoriaus buvo nukreipta nuo kokio nors asmens teritorijoje valstybės, kuri nėra šios Konvencijos dalyvė, – tiktai po to, kai ji pakrauta į transporto priemonę, su kuria medžiaga turi būti išvežta už šios valstybės ribų;

jei branduolinę žalą padarė branduolinis incidentas, įvykęs branduoliniame įrenginyje ir susijęs su branduoline medžiaga, laikyta įrenginyje dėl tokios medžiagos pervežimo, tai šios dalies a punkto nuostatos netaikomos tuo atveju, kada yra atsakingas tiktai kitas operatorius arba tiktai kitas asmuo pagal šios dalies punkto papunkčių b arba c punktų nuostatas.

2. Atsakinga už įrengimą valstybė gali nustatyti įstatyme, kad pagal jame nustatytas sąlygas, pervežantis branduolinę medžiagą asmuo, turintis reikalų su radioaktyviomis atliekomis, savo prašymu ir suinteresuotojo operatoriaus sutikimu gali būti paskirtas arba pripažintas operatoriumi vietoj to operatoriaus, atitinkamai tos branduolinės medžiagos ar tų radioaktyvių atliekų atžvilgiu. Tokiu atveju pervežantysis arba toksai asmuo visais šios Konvencijos tikslais laikomas branduolinio įrenginio, kuris yra tos valstybės teritorijoje, operatoriumi.

3. a) Jeigu branduolinė žala susijusi su ne vieno operatoriaus atsakomybe, tai visi operatoriai yra solidariai arba iš dalies atsakingi, kadangi kiekvieno iš jų atsakomybės dalis už šią žalą pagrįstai negali būti išskirta;

b) Jeigu branduolinis incidentas įvyksta vežant branduolinę medžiagą ta pačia transporto priemone arba kai ši medžiaga laikoma dėl pervežimo tame pačiame įrenginyje ir padaro branduolinę žalą, susijusią su daugiau kaip vieno operatoriaus atsakomybe, bendras atsakomybės dydis neturi viršyti didžiausio dydžio, kuris taikomas kiekvienam iš jų pagal V straipsnį;

c) Nė vienu iš atvejų, minėtų šios dalies a ir b punktuose, kiekvieno operatoriaus atsakomybė neturi būti didesnė kaip ta, kuri numatyta V straipsnyje.

4. Jeigu buvo laikomasi šio straipsnio 3 dalies nuostatų ir jeigu keletas to paties operatoriaus branduolinių įrenginių įtraukti į vieną incidentą, tai toks operatorius yra atsakingas už kiekvieną branduolinį įrenginį iki dydžio, kuris laikomas jo atžvilgiu pagal V straipsnį.

5. Išskyrus šioje Konvencijoje numatomus atvejus, nė vienas asmuo, išskyrus operatorių, už branduolinę žalą neatsako. Tačiau tai nėra taikoma bet kuriai kitai tarptautinei Konvencijai dėl transporto, kuri galioja ar kurią galima pasirašyti, ratifikuoti ar prisijungti tą dieną, kada šią Konvenciją bus galima pasirašyti.

6. Nė vienas asmuo nėra atsakingas už nuostolius ar žalą, kurie neįeina į branduolinės žalos sąvoką, pagal I dalies k papunktį, bet kurie gali būti įskaityti kaip branduolinė žala pagal nurodytos dalies k) ii) punktą.

7. Tiesioginis ieškinyis iškeliamas asmeniui, kuris pagal VII straipsnį finansuoja jeigu tai numatyta kompetentingo teismo įstatyme.

III straipsnis

Operatorius, kuris yra atsakingas pagal šią Konvenciją, įteikia pervežėjui sertifikatą, išduotą draudėjo arba draudėjo ar kito finansinio garanto, kuris užtikrina finansinį aprūpinimą pagal VII straipsnį vardu. Sertifikate nurodoma operatoriaus pavardė ir adresas, aprūpinimo suma, pobūdis bei terminas ir šių duomenų asmuo, kuris išdavė sertifikatą ar kurio vardu jis išduotas, negali užginčyti. Sertifikate taip pat nurodoma branduolinė medžiaga, kuriai taikomas aprūpinimas, prie jo pridamas kompetentingo valstybės organo, atsakingo už valstybės įrenginį, pareiškimas, jog nurodytasis asmuo yra operatorius ta reikšme, kuri nurodyta šioje Konvencijoje.

IV straipsnis

1. Operatoriaus atsakomybė už branduolinę žalą pagal šią Konvenciją yra absoliuti.
2. Jeigu operatorius įrodys, kad branduolinė žala padaryta visiškai ar iš dalies dėl šiurkštaus aplaidumo asmens, kuriam padaryta žala, arba ji yra kaip rezultatas jo veikos ar neveikos turint tikslą padaryti žalą, tai kompetentingas teismas gali, jeigu tai numatyta jo įstatyme, operatorių visiškai ar iš dalies atleisti nuo privalomo žalos padengimo tokiam asmeniui.
3. a) Pagal šią Konvenciją operatorius nėra atsakingas už branduolinę žalą, kuri padaroma branduolinio incidento, įvykusio tiesiogiai dėl ginkluoto konflikto, karo veiksmų, pilietinio karo ar sukilimo, metu;
- b) išskyrus atvejus, kada atsakingos už įrenginį valstybės įstatymai gali numatyti priešingai, šis operatorius nėra atsakingas už branduolinę žalą, kurią padaro branduolinis incidentas, kilęs tiesiogiai dėl nepaprastai sunkios stichinės nelaimės.
4. Kada branduolinę žalą ir kartu nebranduolinę žalą padaro branduolinis incidentas arba kartu su juo ir kitokio pobūdžio įvykiai, tokia nebranduolinė žala tokiu laipsniu, koku ji negali būti pagrįstai išskirta iš branduolinės žalos, šios Konvencijos tikslais laikoma branduolinė žala, padaryta šio branduolinio incidento. Tačiau jeigu žalą padaro kartu branduolinis incidentas, kuriam galioja ši Konvencija, ir jonizuojančio spinduliavimo plitimas, kurio nenumato ši Konvencija, tai niekas šioje Konvencijoje neriboja ir kitaip neveikia atsakomybės – bei asmens, kuriam padaryta branduolinė žala, atžvilgiu, nei dėl regresinio ieškinio ar reikalavimo atlyginti žalą – bet kurio asmens, kuris gali būti pripažintas atsakingu dėl jonizuoto spinduliavimo plitimo.
5. Pagal šią Konvenciją operatorius nėra atsakingas už branduolinę žalą, padarytą -
- a) pačiam branduoliniam įrenginiui arba bet kokiam turtui, esantiems toje vietoje, kur stovi branduolinis įrenginys, kurie naudojami kartu su šiuo įrenginiu; arba
- b) transporto priemonei, ant kurios buvo branduolinė medžiaga branduolinio incidento metu.
6. Kiekviena atsakinga už įrenginį valstybė gali numatyti savo įstatymuose, kad šio straipsnio 5 dalies b punktas netaikomas, su sąlyga, kad nurodyto operatoriaus atsakomybė už branduolinę žalą, kitokią nei branduolinė žala, padaryta transporto priemonei, jokių atvejų nebus sumažinta mažiau kaip 5 milijonais JAV dolerių už kiekvieną branduolinį incidentą.
7. Ši Konvencija nenumato -
- a) bet kokio fizinio asmens atsakomybės už branduolinę žalą, už kurią operatorius vadovaujantis šio straipsnio 3 arba 5 dalimis neatsako pagal šią Konvenciją ir kurią šis fizinis asmuo padarė savo veika ar neveikimu turėdamas tikslą padaryti žalą
arba
- b) operatoriaus atsakomybės už branduolinę žalą ne šios Konvencijos galiojimo srityje, už kurią vadovaujantis šio straipsnio 5 dalies b punktu jis nėra atsakingas pagal šią Konvenciją.

V straipsnis

1. Operatoriaus atsakomybės dydį gali apriboti atsakinga už įrenginį valstybė, bet ne mažiau kaip iki 5 milijonų JAV dolerių už kiekvieną branduolinį incidentą.

2. Į bet kurį atsakomybės dydį, kuris gali būti nustatytas pagal šį straipsnį, neįeis procentai arba teismo išlaidos, nustatytos teismo dėl ieškinio branduolinei žalai atlyginti.

3. Jungtinių Amerikos Valstijų doleris, nurodomas šioje Konvencijoje, yra atsiskaitymo vienetas, kurio ekvivalentinė JAV dolerio vertė prilygsta jo aukso paritetui, buvusiam 1963 m. balandžio 29 d., t. y. 35 JAV doleriai už vieną gryno aukso Trojos unciją.

4. Suma, kuri minima IV straipsnio 6 dalyje ir šio straipsnio 1 dalyje, gali būti konvertuojama į nacionalinę valiutą suapvalinta suma.

VI straipsnis

1. Teisė į žalos atlyginimą pagal šią Konvenciją prarandama, jeigu ieškinys nepateiktas per dešimt metų nuo branduolinio incidento. Jei pagal įstatymą valstybės, atsakingos už įrenginį, operatoriaus atsakomybė padengiama draudimu, kitu finansavimo būdu iš valstybės fondų, bet per ilgesnį laikotarpį nei dešimt metų, kai kompetentingas teismas savo įstatymu gali numatyti, kad teise operatoriui atlyginti žalą tikrai pasibaigus prarandama periodui, kuris gali būti ilgesnis kaip dešimt metų, bet ne ilgesnis už laikotarpį per kurį operatoriaus atsakomybė padengiama tokiu būdu pagal įstatymą valstybės, kuri atsakinga už įrenginį. Toks teisės pateikti ieškinį periodo pratęsimas jokių būdu nesusijęs su teise į atlyginimą padengimą pagal šią Konvenciją, priklausančią bet kuriam asmeniui, kuris pateikė ieškinį operatoriui už mirties arba kūno sužalojimo faktus kol nepasibaigęs aukščiau minėtas dešimties metų laikotarpis.

2. Jeigu branduolinė žala padaryta branduolinio incidento, susijusio su branduoline medžiaga, kuri to branduolinio incidento metu buvo pavogta, pamesta, išmesta ar palikta be priežiūros, tai laikas, nustatytas šio straipsnio 1 dalyje, pradedamas skaičiuoti nuo branduolinio incidento įvykio dienos. Tačiau šis periodas jokių būdu neturi būti ilgesnis kaip dvidešimt metų nuo pavogimo, pametimo, išmetimo ar palikimo be priežiūros dienos.

3. Kompetentingo teismo įstatymas gali nustatyti teisės į ieškinį pradžios laiką arba ieškininės senaties laiką ne trumpesnę kaip trejų metų, skaičiuojant nuo dienos, kada asmuo, patyręs branduolinę žalą, sužinojo arba turėjo sužinoti apie tokią žalą ir apie operatorių, atsakingą už šią žalą, su sąlyga, kad periodas, nustatytas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalies nebūtų viršytas.

4. Jeigu kompetentingo teismo įstatymas nenumato kitaip, kiekvienas asmuo, kuris tvirtina, kad jam padaryta branduolinė žala, ir kuris iškėlė ieškinį dėl žalos atlyginimo per periodą, taikomą pagal šį straipsnį, gali pakeisti savo reikalavimus, kad galima būtų išsiaiškinti visas šios žalos komplikacijas, netgi pasibaigus tokiam periodui, su sąlyga, kad galutinis teismo sprendimas dar nepriimtas.

5. Kai jurisdikcija turi būti nustatyta laikantis XI straipsnio 3 dalies b punkto ir laiko, nurodyta tame straipsnyje, jeigu yra kreipimasis į vieną iš Susitariančių šalių, turinčių įgaliojimą šitai nustatyti, bet laikotarpis, likęs po tokio nustatymo dienos, yra ne ilgesnis kaip šešių mėnesių, tai ieškinio pateikimo laikas nustatomas šešių mėnesių, skaičiuojant nuo nurodytos dienos.

VII straipsnis

1. Operatoriui keliamas reikalavimas palaikyti draudimą ar kitokį finansavimą, padengiančius jo atsakomybę už branduolinę žalą, tokio dydžio, tokio pavidalo ir tokiomis sąlygomis, kaip nustatyta atsakingos už įrenginį valstybės. Atsakinga už įrenginį valstybė užtikrina išmokas už branduolinę žalą pagal patenkintus ieškininius reikalavimus, pateiktus operatoriui, skirdama tiek būtinųjų lėšų, kiek jų pagal draudimo bei kitokio finansavimo galimybes trūksta, bet neviršijant ribos, jeigu tokia riba yra, nustatytos pagal V straipsnį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nėra reikalavimo Susitariančiai šaliai ar kokiai nors į ją įeinančiai valstybinei struktūrai, tokiai kaip valstija ar respublika vykdyti draudimo ar kitokio finansavimo funkcijas jų, kaip operatorių, atsakomybei padengti.

3. Lėšos, pateiktos iš draudimo, kitų finansavimo šaltinių ar pagal šio straipsnio 1 dalį atsakingos už įrenginį valstybės, skiriamos išimtinai tik žalai atlyginti, kaip numatyta šioje Konvencijoje.

4. Nei draudėjas, nei koks nors kitas finansavęs asmuo negali pristabdyti arba nutraukti draudimo ar kitokio finansavimo, kurie teikiami pagal šio straipsnio 1 dalį, nepranešęs apie tai raštu mažiausiai prieš du mėnesius kompetentingai valstybės institucijai, arba kai toks draudimas arba kitoks finansavimas susiję su branduolinės medžiagos pervežimu, to pervežimo periodu.

VIII straipsnis

Laikantis šios Konvencijos nuostatų, žalos atlyginimo pobūdį, formą ir dydį, taip pat teisingą jo paskirstymą nustato kompetentingo teismo įstatymas.

IX straipsnis

1. Jeigu valstybinių ar visuomeninių sistemų, kurios reguliuoja sveikatos draudimą, socialinį draudimą, socialinį aprūpinimą, išmokas nelaimingų atsitikimų atvejais gamyboje, profesinių susirgimų atvejais, nuostatuose numatytas ir branduolinės žalos atlyginimas, tai asmenų, kurie naudojami tokiomis sistemomis, teisė gauti kompensaciją pagal šią Konvenciją ir regresio teisė į tokių sistemų galiojimą atsakingam operatoriui nustatoma įstatymais Susitariančios šalies, kurioje tokios sistemos egzistuoja, arba tarpvyriausybinių organizacijos, kuri tokias sistemas įsteigė taisyklėmis, bet laikantis šios Konvencijos nuostatų.

2. a) Jeigu asmuo, turintis Susitariančios šalies pilietybę, išskyrus operatorių, apmokėjo branduolinę žalą pagal tarptautinę konvenciją ar pagal Konvencijoje nedalyvaujančios valstybės įstatymus, tai tas asmuo įgyja teises pagal šią Konvenciją subrogacijos tvarka į sumą, kurią jis išmokėjo, priklausančią asmeniui, gavusiam tokį atlyginimą. Joks asmuo tokiu būdu neįgyja tokio lygio teisių, kokių operatorius turi teisę į regresą dėl tokio asmens pagal šią Konvenciją;

b) Šioje Konvencijoje nėra jokių prieštaravimų, kad operatorius, kuris atsilygino už branduolinę žalą lėšomis, išskyrus lėšas, skirtas pagal šio VII straipsnio 1 dalį, atgautų iš asmens, finansuojančio pagal minėtą dalį, arba iš valstybės, atsakingos už įrenginį, sumą, kurią asmuo, gavęs tokį atlyginimą, būtų gavęs pagal šią Konvenciją.

X straipsnis

Operatorius turi regresio teisę tiktai:

- a) jeigu tokia teisė aiškiai numatyta raštiškame kontrakte arba
- b) jeigu branduolinis incidentas įvyko dėl veiklos ar neveikimo turint tikslą padaryti žalą fiziniam asmeniui, kuris veikė ar neveikė su tokiu tikslu.

XI straipsnis

1. Išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje numatyta kitaip, jurisdikcijos teisę dėl ieškinių pagal II straipsnį turi teismai tik tos Susitariančios šalies, kurios teritorijoje įvyko branduolinis incidentas.

2. Jeigu branduolinis incidentas įvyko ne Susitariančios šalies teritorijoje arba jeigu branduolinio incidento vietos negalima tiksliai nustatyti, tai teisę į jurisdikciją dėl tokių ieškinių turi teismai valstybės, atsakingos už įrenginį, kurio operatorius yra atsakingas.

3. Jeigu pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis jurisdikcijos teisę turi teismai daugiau nei vienos Susitariančios šalies, tai jurisdikciją vykdo -

a) jeigu branduolinis incidentas įvyko iš dalinės ne kurios nors Susitariančios šalies teritorijoje ir iš dalies kurios nors vienos Susitariančios šalies teritorijoje, – teismai pastarosios šalies; ir

b) bet kuriuo kitu atveju teismai – teismai tos Susitariančios šalies, kuri nustatyta sutartyje Susitariančių Šalių, kurių teismai būtų kompetentingi pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis.

XII straipsnis

1. Galutinis sprendimas, priimtas teismo, pagal XI straipsnį turinčio jurisdikcijos teisę, pripažįstamas bet kurios Susitariančios šalies teritorijoje, išskyrus atvejus-

a) kai teismo sprendimas buvo gautas apgaulės būdu;

b) kai šaliai, prieš kurią buvo priimtas teismo sprendimas, nebuvo suteikta pakankama galimybė išdėstyti savo argumentus; arba

c) kai teismo sprendimas prieštarauja visuomeninei teisėsaugai, Susitariančios šalies, kurios teritorijoje reikalingas prisipažinimas, arba neatitinka pagrindinių teisėsaugos normų.

2. Galutinis teismo sprendimas, kuris yra pripažintas, pateikus jį vykdymui pagal tos Susitariančios šalies, kurioje turi būti vykdomas įstatymų nustatytus formalumus, tampa privalomu lyg jis būtų priimtas šios Susitariančios šalies teisme.

3. Ieškinio esmė, pagal kurią priimtas toks teismo sprendimas, toliau nagrinėjama negali būti.

XIII straipsnis

Ši Konvencija ir pagal ją privalomi vykdyti nacionaliniai įstatymai taikomi be diskriminacijos pagal pilietybės požymį, nesvarbu, kokia yra nuolatinė ar laikina gyvenamoji vieta.

XIV straipsnis

Išskyrus vykdymo priemones, negalima apeliuoti į imunitetą nuo jurisdikcijos remiantis nacionalinių įstatymų ar tarptautinės teisės normomis, kai ieškiniai pateikti pagal šią Konvenciją teismams, kurie pagal XI straipsnį yra kompetentingi.

XV straipsnis

Susitariančios šalys imasi atitinkamų priemonių, kad būtų užtikrintas branduolinės žalos atlyginimas, procentai ir teismo išlaidos, kurias nustato teismas kaip susijusias su branduoline žala, draudimo ir perdraudimo premijos, taip pat, kad sumos, kurias pateikia draudimas, perdraudimas arba kitoks finansavimas, arba sumos, kurias pateikia valstybė, atsakinga už įrenginį pagal šią Konvenciją, be kliūčių būtų keičiamos į valiutą tos Susitariančios šalies, kurios teritorijoje padaryta žala, ir į valiutą tos Susitariančios šalies, kurios teritorijoje paprastai gyvena ieškovas, o draudimo ar perdraudimo premijos ir išmokos – į valiutas, nurodytas konkrečiame draudimo ar perdraudimo kontrakte.

XVI straipsnis

Joks asmuo neturi gauti žalos atlyginimą pagal šią Konvenciją tokio dydžio, kokį jis gavo už tą pačią branduolinę žalą pagal kitą tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės branduolinės energijos srityje.

XVII straipsnis

Ši Konvencija nenumato, tame, kas yra susiję su šalimis jose, taikymo bet kokių tarptautinių susitarimų ar tarptautinių konvencijų dėl civilinės atsakomybės branduolinės energijos srityje, galiojančių, kurias galima pasirašyti, ratifikuoti ar prie kurių prisijungti dieną, kai galima šią Konvenciją pasirašyti.

XVIII straipsnis

Ši Konvencija neturi būti traktuojama kaip liečianti Susitariančios šalies teises, jeigu tokios yra, pagal bendrus tarptautinės civilinės teisės nuostatus dėl branduolinės žalos.

XIX straipsnis

1. Bet kuri Susitarianči šalis, sudaranti sutartį pagal XI straipsnio 3 dalies b punktą, privalo nedelsdama tokios sutarties kopiją pateikti Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui informacijai ir, kad būtų išplatinta kitoms Susitariančioms Šalims.

2. Susitariančios šalys pateikia Generaliniam direktoriui informuoti ir išplatinti Susitariančias šalis savo įstatymų ir taisyklių tekstus klausimais, kuriuos apima ši Konvencija.

XX straipsnis

Nežiūrint to, kad šios Konvencijos taikymas kurioje nors Susitariančioje šalyje nutraukiamas pagal XXV straipsnį arba ji denonsuojama pagal XXVI straipsnį, šios Konvencijos nuostatos dėl bet kokios branduolinės žalos ir toliau taikomos, jeigu ją padarė branduolinis incidentas, įvykęs iki tokio nutraukimo.

XXI straipsnis

Šią Konvenciją gali pasirašyti valstybės, kurioms buvo atstovaujama Tarptautinėje konferencijoje dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, įvykusioje 1963 m. balandžio 29 d.–gegužės 19 dienomis Vienoje.

XXII straipsnis

Ši Konvencija turi būti ratifikuojama. Ratifikavimo dokumentai atiduodami saugoti Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui.

XXIII straipsnis

Ši Konvencija įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po to, kai saugojimui buvo atiduotas jos ratifikavimo raštas, o kiekvienoje valstybėje, kuri ratifikavo ją praėjus trimis mėnesiams, – kai valstybė atidavė ratifikacijos dokumentą saugoti.

XXIV straipsnis

1. Visos valstybės – Jungtinių Tautų Organizacijos narės arba bet kokių specializuotų organizacijų narės, arba Tarptautinės atominės energijos agentūros narės, bet neatstovaujamos Tarptautinėje konferencijoje dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, kuri vyko 1963 m. balandžio 29–gegužės 19 dienomis Vienoje, gali prisijungti prie šios Konvencijos.

2. Prisijungimo aktai atiduodami saugoti Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui.

3. Ši Konvencija prisijungusioje valstybėje atžvilgiu įsigalioja po trijų mėnesių, kai tos valstybės aktas dėl prisijungimo buvo atiduotas saugoti, bet ne anksčiau tos datos, kada pagal XXIII straipsnį įsigalioja ši Konvencija.

XXV straipsnis

1. Ši Konvencija galioja dešimt metų, skaičiuojant nuo jos įsigaliojimo datos. Kiekviena Susitarianči šalis gali nutraukti šios Konvencijos taikymą sau baigiantis dešimties metų periodui, iš anksto – mažiausiai prieš dvylika mėnesių pranešdama apie tai Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui.

2. Ši Konvencija po dešimties metų periodo pasilieka galioti papildomai penkeriems metams tokioms Susitariančioms šalims, kurios nenutraukė jos galiojimo savo valstybėse, pagal šio straipsnio 1 dalį. Po to pasilieka galioti ateinančių penkerių metų periodams – toms Susitariančioms šalims, kurios nenutraukė Konvencijos taikymo baigiantis vienam iš tokių penkiamečių periodų pranešdamos apie tai mažiausiai prieš dvylika mėnesių iki periodo pabaigos Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui.

XXVI straipsnis

1. Tarptautinės atominės energijos agentūros Generalinis direktorius, sušaukia konferenciją šiai Konvencijai peržiūrėti bet kuriuo laiku praėjus penkeriems metams nuo įsigaliojimo datos, jeigu to nori trečdalis Susitariančių šalių.

2. Kiekviena Susitarianči šalis gali denonsuoti šią Konvenciją, pranešdama apie tai Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui per 12 mėnesių po konferencijos, sušauktos šiai Konvencijai peržiūrėti pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. Denonsavimas pripažįstamas galiojančiu praėjus vieniems metams po tos dienos, kai Tarptautinės atominės energijos agentūros Generalinis direktorius gavo aukščiau minėtą pranešimą.

XXVII straipsnis

Tarptautinės atominės energijos agentūros Generalinis direktorius informuoja valstybes, kurios buvo pakviestos į Tarptautinę konferenciją dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, vykusią 1963 m. balandžio 29–gegužės 19 dienomis Vienoje, taip pat valstybes, prisijungusias prie šios Konvencijos, apie:

a) pasirašymo, ratifikavimo ir prisijungimo dokumentus, gautus pagal XXI, XXII ir XXIV straipsnius.

b) Konvencijos įsigaliojimo pagal XXIII straipsnį datas;

c) Konvencijos taikymo nutraukimo ir denonsavimo dokumentus, gautus pagal XXV ir XXVI straipsnius;

d) prašymus sušaukti Konferenciją Konvencijai peržiūrėti, pagal XXVI straipsnį.

XXVIII straipsnis

Šią Konvenciją įregistruos Tarptautinės atominės energijos agentūros Generalinis direktorius, vadovaudamasis Jungtinių Tautų Organizacijos Statuto 102 straipsniu.

XXIX straipsnis

Šios Konvencijos originalas, kurio tekstai anglų, ispanų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, bus atiduotas saugoti Tarptautinės atominės energijos agentūros Generaliniam direktoriui, kuris išsiuntinės jo patvirtintas kopijas.

Patvirtindami išdėstytą, šią Konvenciją pasirašė atitinkamai šiam veiksmui įgalioti žemiau pasirašiusieji Atstovai.

Įvyko Vienoje tūkstantis devyni šimtai šešiasdešimt trečiaisiais metais gegužės dvidešimt pirmąją dieną.
